1) **абанодеч**, ча, но, — ник, настравенъ къ абано

2) **абанозъ**, м. черно, твърдо, яко дърво, отъ хоро-
вити гребени и др. ебенъ, гергина, мурчаъ, плоскецъ.
~~неправилно отъ абанозъ~~ изтекъ се станалъ на
се ада абанозъ, почернялъ (вътрешности)
~~абанозъ. звъ. зрачадъ~~ ~~(ник)~~ ~~(ник)~~ ~~на~~ (ник), наарадъ
абе ср. гърдъ се среща в. абица, а бичка
~~**абе** ср. гъска абичка, дай абеламъ, не постаде.~~

3) ~~**Абанодъ**. м. гръдоставка, чрезъ-~~
~~вратъ кораба стоварв.~~

абанос, киприлъ въ водата въ абановилое обгорялло
~~абанос~~ ~~абанос~~ ~~отъ абанос~~
~~**Абанисъ**. вр. абасъ~~
~~**абанисъ** ~~се~~, ~~отъ~~ ~~абанозъ~~ ~~мъ~~ ~~гъмъ~~ ~~на~~ ~~Якъ~~
~~**абанисъ** ср. ~~хорологическъ~~ ~~мъ~~ ~~гъ~~ ~~гъ~~, ~~се~~
~~по~~ ~~чрезъ~~ ~~на~~ ~~абанисъ~~ 3) ~~арх~~

4) **а бе**, мн. ~~ж.~~ когато се обращаваш къмъ гъвкого за нещо: а бе
Иване, а бе ти чуе; ~~а бе, ~~ ~~бе~~ ~~бе~~ ~~бе